

Sygn. I C 215/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. D.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w U.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w U. na rzecz powódki E. D. kwotę 99.641,68 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści jeden złotych 68/100) wraz z:

- umownymi odsetkami od kwoty 92.200 zł w wysokości 10%

w stosunku rocznym od dnia 1 lutego 2018 r. do dnia zapłaty, nie więcej jednak niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne);

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7.441,68 zł od dnia 25 maja 2018 r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13.832 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 215/18

UZASADNIENIE

Powódka, E. D., wniosła przeciwko pozwanemu, (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w U. pozew z żądaniem zapłaty kwoty 101.844,97 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10 % rocznie od kwoty 92.200 zł. od dnia 1 lutego 2018r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 9.644,97 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Zażądała też zapłaty od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu.

Na uzasadnienie podała, że pożyczyła pozwanej spółce w dniu 23 maja 2014r. kwotę 74.000 zł., zaś w dniu 30 maja 2014r. kwotę 30.000 zł. Poznana spółka jedynie częściowo dokonała spłaty pożyczki, tj. co do kwoty 11.800 zł. W

tym stanie rzeczy wniesienie pozwu stało się konieczne. Wskazała jednocześnie, że na żadaną kwotę składa się kwota 92.200 zł. tytułem sumy kapitału oraz kwota skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 9.644,97 zł.

Pozwana, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w U., wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

Podniosła, że umowy pożyczek, na które powołuje się powódka nie zostały przekazane pozwanej spółce na jej żądanie, co oznacza, zdaniem pozwanej, że zostały sporządzone dopiero w lutym 2018r. W konsekwencji powyższego wskazała, iż warunki finansowe określone w tych umowach nigdy nie zostały z pozwaną spółką ustalone. Nadto podała, że przekazanie reszty dokumentów nastąpiło w dniu 26 marca 2018r., przy czym wszystkie podpisy na dokumentacji przekazanej spółce, w tym na uchwałach, zostały nakreślone jednym długopisem, co biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, jest niemożliwe. Dodatkowo podała, że treść uchwał w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdań zarządu z działalności spółki, sprawozdania finansowe za poszczególne lata oraz udzielenie absolutorium członków organów spółki zostały przedłożone w innej treści niż te przedłożone do KRS. Powyższe okoliczności przemawiają za wnioskiem, że pisemne umowy pożyczek, na których swe żądanie oparła powódka, zostały sporządzone w terminie późniejszym. Nadto pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia w części co do dochodzonych odsetek, powołując się na zapis z art. 118 k.c.

Sąd ustalił:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością została zawiązana w 2011r. i do stycznia 2018r. miała siedzibę w K., a następnie w U.. Wspólnikami spółki był T. J., L. S. i J. J. – wzajemnie spokrewni. Powódka, to córka T. J., kuzynka L. S. oraz siostra J. J.. Od samego początku działalności spółki zajmowała się nieodpłatnie sprawami finansowymi tej spółki.

Dowód: przesłuchanie powódki 00:22:22 protokół rozprawy z dnia 26.02.2019r., k. 156.

Spółka od około 2013r. realizowała inwestycję polegającą na budowie budynku użytkowego z przeznaczeniem na gabinety lekarskie na nieruchomości wniesionej aportem przez współnika, L. S., położoną w U. przy ul. (...). Na ten cel pozwana, na podstawie umowy o kredyt inwestycyjny, uzyskała ze Spółdzielczej Grupy (...) kwotę 1.714.606,39 zł. z okresem spłaty od 1 sierpnia 2013r. do 31 grudnia 2039r. Ostatnie transza kredytu w kwocie 182.958,10 zł. została wypłacona spółce w czerwcu 2014r.

Dowód: umowa o kredyt inwestycyjny z dnia 01.08.2013r., k. 55 – 58, przesłuchanie powódki 00:45:48 protokół rozprawy z dnia 26.02.2019r., k. 157.

W dniu 23 maja 2014r. strony zawarły umowę pożyczki, na mocy której powódka pożyczyła pozwanej kwotę 74.000 zł. Pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę pożyczki do dnia 31 grudnia 2014r. Strony ustaliły również, że wraz ze spłatą nominalnej kwoty pożyczki pożyczkobiorca zapłaci pożyczkobiorey odsetki w wysokości 2 % w stosunku rocznym za okres od zawarcia umowy do dnia zwrotu przedmiotu pożyczki. Ustalono także, iż w razie niedokonania zwrotu pożyczki w umówionym terminie pożyczkobiorca zobowiązany będzie do zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % w skali roku.

W dniu 23 maja 2014r. powódka przekazała pozwanej kwotę 74.000 zł. tytułem powyższej umowy pożyczki.

W dniu 30 grudnia 2014r. strony podpisały aneks do powyższej umowy, w którym postanowiły, iż pożyczkobiorca zwróci pożyczkę do dnia 31 stycznia 2018r. oraz, że wraz ze spłatą nominalnej kwoty pożyczki pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy odsetki w wysokości 3 % w stosunku rocznym od dnia zawarcia niniejszej umowy do dnia zwrotu przedmiotu pożyczki.

Umowa powyższa została zgłoszona do Urzędu Skarbowego w K.. Pozwana spółka zapłaciła podatek od czynności cywilnoprawnej, tj. umowy pożyczki z dnia 23 maja 2014r. w wysokości 1.480 zł.

Warunki umowy pożyczki zostały przez powódkę uzgodnione z ówczesnym prezesem pozwanej spółki, T. J..

Dowód: umowa pożyczki z dnia 23.05.2014r., k. 9, aneks z dnia 30.12.2014r., k. 10, potwierdzenie przelewu kwoty 74.000 zł., k. 19, deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnej z dnia(...), wraz z dowodem uiszczenia podatku, k. 11 – 13, przesłuchanie powódki 00:43:07 protokół rozprawy z dnia 26.02.2019r., k. 157.

W dniu 30 maja 2014r. strony zawarły umowę pożyczki, na mocy której powódka pożyczyła pozwanej kwotę 30.000 zł. Pozwana zobowiązała się zwrócić kwotę pożyczki do dnia 31 grudnia 2014r. Strony ustaliły również, że wraz ze spłatą nominalnej kwoty pożyczki pożyczkobiorca zapłaci pożyczkobiorcy odsetki w wysokości 2 % w stosunku rocznym za okres od zawarcia umowy do dnia zwrotu przedmiotu pożyczki. Ustalono również, iż w razie niedokonania zwrotu pożyczki w umówionym terminie pożyczkobiorca zobowiązany będzie do zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % w skali roku.

W dniu 30 maja 2014r. powódka przekazała pozwanej spółce kwotę 30.000 zł. tytułem powyższej umowy pożyczki.

W dniu 30 grudnia 2014r. strony podpisały aneks do powyższej umowy, w którym postanowiły, iż pożyczkobiorca zwróci w terminie do dnia 31 stycznia 2018r. pożyczkę w kwocie 18.200 zł. oraz, że wraz ze spłatą nominalnej kwoty pożyczki pożyczkobiorca zapłaci pożyczkodawcy odsetki w wysokości 3 % w stosunku rocznym od dnia zawarcia niniejszej umowy do dnia zwrotu przedmiotu pożyczki.

Umowa powyższa została zgłoszona do Urzędu Skarbowego w K.. Pozwana spółka zapłaciła podatek od czynności cywilnoprawnej, tj. umowy pożyczki z dnia 30 maja 2014r.

Warunki umowy pożyczki zostały przez powódkę uzgodnione z ówczesnym prezesem pozwanej spółki, T. J..

Dowód: umowa pożyczki z dnia 30.05.2014r., k. 14, aneks z dnia 30.12.2014r., k.15, potwierdzenie przelewu kwoty 30.000 zł., k. 19, deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnej z dnia 30.05.2014r., wraz z dowodem uiszczenia podatku, k. 16 – 18, przesłuchanie powódki 00:43:07 protokół rozprawy z dnia 26.02.2019r., k. 157.

Powódka pożyczyła pozwanej pieniądze, albowiem pozwana spółka potrzebowała wsparcia finansowego na zakończenie prowadzonej inwestycji, w tym na umeblowanie pomieszczeń, czy zagospodarowanie terenu.

Dowód: przesłuchanie powódki 00:22:22, 00:27:22, 00:29:32 protokół rozprawy z dnia 26.02.2019r., k. 156 – 156v.

Pozwana w dniu 19 września 2014r. wpłaciła powódce kwotę 10.000 zł. oraz w dniu 18 grudnia 2014r. kwotę 1.800 zł. Wpłaty zostały zaliczone przez powódkę na spłatę kapitału z pożyczki.

Dowód: potwierdzenia wpłat, k. 20.

Na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników, które odbyło się w dniu 8 stycznia 2018r. w pozwanej spółce nastąpiła zmiana prezesa. Odwołany został T. J., a w jego miejsca powołano L. S.. 2018r. Powyższe zdarzenie wywołało potrzebę przekazania dokumentacji nowemu prezesowi spółki.

Podczas tego zgromadzenia pełnomocnik L. S. został poinformowany przez powódkę o tym, że dokumenty źródłowe potwierdzające fakt udzielenia pożyczek znajdują się w biurze rachunkowym prowadzącym księgi spółki, a także, że zostaną wydane nowemu zarządowi wraz z pozostałymi dokumentami.

Dokumenty spółki w imieniu spółki odebrał wyznaczony pełnomocnik w dniu 22 stycznia 2018r. Wśród tych dokumentów nie było umów pożyczek z dnia 23 maja 2014r. oraz z dnia 30 maja 2014r. Pismem z dnia 7 marca 2018r. biuro (...)L. Spółka Doradztwa (...) sp. z o.o. zapewniła, że przesłali całą dokumentację.

W dniu 26 marca 2018r. pozwana spółka otrzymała egzemplarze umowy pożyczek, na które powołuje się powódka w tym sporze.

Dowód: uchwała Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 08.01.2018r., k. 59v, protokół odbioru z dnia 22.01.2018r., k. 65 – 80, zeznania świadka A. R. (1), k. 110v – 112, protokół Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...)- FARM, k. 150- 154.

Po upływie terminu do zapłaty pożyczek powódka kilkakrotnie telefonicznie i pisemnie wzywała pozwaną do spłaty. Wezwania te okazały się bezskuteczne.

Dowód: pismo powódki z dnia 28.02.2018r., k. 21 – 22, pismo powódki z dnia 27.02.2018r., k. 23, pismo powódki z dnia 09.04.2018r., k. 26, k. 27.

Inwestycja przy ul. (...) w U. została zakończona, a budynek został oddany do użytkowania. Spółka wynajmuje osobom trzecim lokale użytkowe, co stanowi jej podstawową działalność.

Dowód: odpis KRS pozwanej spółki, k. 7 – 8, zeznania świadka A. R. (2), k. 111.

Sąd zważył:

Powództwo w dużej mierze zasługuje na uwzględnienie.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że poza sporem jest, że w dniu w dniu 23 maja 2014r. powódka przekazała pozwanej spółce kwotę 74.000 zł., zaś w dniu 30 maja 2014r. kwotę 30.000 zł. Okoliczność ta nadto wynika wprost z bankowej noty załączonej do akt na k. 19.

Strona pozwana nie kwestionuje, że powyższe wpłaty stanowiły realizację umowy pożyczki łączącej obie strony. Jednakże z uwagi na wątpliwości co do daty sporządzenia załączonych do akt umów z dnia 23 maja 2014r. i 30 maja 2014r. pozwana podniosła twierdzenia, że warunki udzielenia tych pożyczek nie są takie, jak to wynika z powyższych umów. Przywołała przy tym wątpliwości związane ze sporządzaniem dokumentów spółki, wskazując na m.in. antydatowanie uchwał spółki dotyczących udzielenia pożyczki przez współnika, T. J. (vide protokół rozprawy z dnia 6 lutego 2019r. ze sprawy (...), k. 133- 144) oraz odmienną treść uchwał i protokołów z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników przekazaną nowemu zarządowi a tą złożoną do KRS. Jednocześnie pozwana nie podała, na jakich to warunkach umowy pożyczki kwot 74.000 zł. i 30.000 zł. zostały zawarte.

Odnosząc się do twierdzeń pozwanej wskazać należy, że nie mogą one odnieść oczekiwanego przez pozwaną rezultatu. W pierwszej kolejności wskazać należy, że nawet gdyby pominąć załączone do akt umowy pożyczek, to zaważenia wymaga okoliczność, że powódka poprzez złożenie dwóch deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnej (k. 11 – 13 i k. 16 – 18) wykazała, że strony łączyła umowa pożyczki kwoty 74.000 zł. z dnia 23 maja 2014r. oraz kwoty 30.000 zł. z dnia 30 maja 2014r. W deklaracjach podatkowych obie umowy zostały opisane przez podatnika, a nadto podatnik zapłacił podatek od czynności cywilnoprawnej, jaką była umowa pożyczki z dnia 23 maja 2014r. na kwotę 74.000 zł. oraz umowa pożyczki z dnia 30 maja 2014r. na kwotę 30.000 zł.

Nadto, z przesłuchania powódki wynika wprost, że obie umowy pożyczki były zawarte wskutek uzgodnień dokonanych przez powódkę, jako pożyczkodawcę i T. J. – ówczesnego prezesa pozwanej spółki, jako pożyczkobiorcę. Gdyby nie było egzemplarzy kwestionowanych przez pozwanego umów, to wówczas warunki tych umów należałoby ustalić w oparciu o uzgodnienia obu stron z 2014r. A te były takie, jak to zapisano w umowie z dnia 23 maja 2014r. oraz w umowie z dnia 30 maja 2014r. Wskazać należy, że sąd dał wiarę przesłuchaniu powódki, albowiem uznał je za konsekwentne, spójne i logiczne. Dodatkowo wskazać należy, iż ich treść korelowała z dokumentami stanowiącymi załączniki do pozwu.

W konsekwencji powyższego, sąd oddalił wniosek pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu badania dokumentów na okoliczność ustalenia daty wydruku i podpisu pod umowami. Nawet gdyby biegły ustalił, że egzemplarze zostały sporządzone później, tak jak to sugeruje pozwana, to i tak treść umowy wynikałaby z kontraktu zawartego pomiędzy powódką, jako pożyczkodawcą a pozwaną spółką, reprezentowaną przez T. J. –

ówczesnego prezesa pozwanej spółki, jako pożyczkobiorcę, a ich treść była tożsama z tą zawartą w kwestionowanych umowach.

W tym stanie rzeczy, sąd uznał za irrelevantne dla wyniku sporu okoliczności związane z przekazywaniem dokumentów nowemu prezesowi pozwanej spółki. Bez znaczenia dla wyniku procesu pozostały też zeznania świadka, A. R. (2), które zeznała m.in., że od czerwca 2018r. jest prokurentem spółki, a wcześniej chodziła po obiekcie pozwanej spółki w U. przy ul. (...) i sprawdzała, czy są pogaszone światła, grzecznościowo pilnowała, czy obiekt jest zamykany oraz, iż „widziała, że wszystkie umowy przekazane nowemu prezesowi są świeże, wydrukowane, podpisane jednym długopisem.”

Jednocześnie wskazać należy, że sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej spółki, albowiem jej prezes, prawidłowo wezwany na rozprawę, nie stawił się i nie usprawiedliwił swej nieobecności. Nadto, aktualny prezes pozwanej spółki nie brał udziału w zawieraniu spornych umów. Zatem nie posiada wiedzy bezpośredniej co do okoliczności zawartych umów.

Reasumując powyższe, sąd uznał, że strony łączyły dwie umowy pożyczki: pierwsza z dnia 23 maja 2014r. na kwotę 74.000 zł. oraz druga z dnia 30 maja 2014r. na kwotę 30.000 zł., a warunki spłaty pożyczki, tj. termin zwrotu kwoty pożyczki oraz jej oprocentowanie wynikają z załączonych do akt egzemplarzy powyższych umów.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze niekwestionowaną okoliczność, że pozwana spółka zwróciła jedynie część pożyczonych pieniędzy, tj. kwotę 11.800 zł., sąd na podstawie art. 720 k.c., zasądził od pozwanej na rzecz powódki brakującą część kapitału, tj. kwotę 92.200 zł.

Nadto sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7.441,68 zł. stanowiącą skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 3 % w stosunku rocznym, licząc je od kwoty 92.200 zł. Jednakże z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia odsetkowego (art. 118 k.c.), sąd naliczył te odsetki za okres trzech lat poprzedzający wniesienie pozwu, tj. od dnia 25 maja 2015r. do dnia 31 stycznia 2018r., tj. do dnia, kiedy te odsetki naliczane były w wysokości 3 % w stosunku rocznym.

O dalszych odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 482 § 1 i § 2 k.c., przy czym od kwoty niespłaconego kapitału – odsetki umowne w wysokości 10 % w stosunku rocznym, zgodnie z zapisami § 3 obu umów pożyczek, a od kwoty skapitalizowanych odsetek – odsetki ustawowe za opóźnienie. Brak jest bowiem podstaw, by od skapitalizowanych odsetek domagać się odsetek umownych. Jednocześnie, na podstawie art. 359 par 2¹ k.c. sąd zastrzegł, że odsetki umowne za opóźnienie liczone od kwoty 92.200 zł. nie mogą przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par 1 i par 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., zasądzając od pozwanej na rzecz powódki całość kosztów według spisu przedstawionego na rozprawie w dniu 12 marca 2019r., albowiem powódka niemalże w całości spór niniejszy wygrała. Na koszty powódki złożyło się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w kwocie 5.400 zł. (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2018r., poz. 265), opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł., opata od pozwu w kwocie 5.093 zł. oraz koszt dojazdu na rozprawę w dniach 26 września 2018r., 30 listopada 2018r., 26 lutego 2019r. i 12 marca 2019r. w wysokości po 682 zł. każdy, a także koszt trzech noclegów każdy po 198 zł. Koszty noclegu dotyczy tych dni, w których rozprawa została wyznaczona na godziny poranne i przedpołudniowe, tj. 27 września 2018r., 30 listopada 2018r. i 12 marca 2019r.

Na oryginale właściwy podpis